



Universitätsbibliothek Paderborn

**Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm
Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...**

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis comprehensae
sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris
Baronii Chronogiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

S. Parisij Bononiensis confessoris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-43699](#)

12. Junij.
Parisij pa-
tria.

Fit Mona-
chus Camal-
duensis.

Præficitur
moni Cilbus

Valde gran-
dixus dece-
dit.

Beatus Parisius Bononiæ natus circa annum sa-
blutis 1150. magna à primis annis singularis
& insolite cuiusdam in illa ætate probatis
ac sanctitatibus argumenta dedit. Postquam vero lese
corroborauit, eodem illo religionis studio sicer-
arsit, ut seculo relicto, Camaldulensibus adscribi-
se cœnobitis voluerit. Ibi vero cum per annos
liquot ita vixisset, ut non dubium omnibus sum-
mae temperantia, eximiæ castitatis, omnisque
mum monastice moderationis opinionem attulis-
set, visus est cœnobij præfectis idoneus qui facer-
dotis officio, quem Capellatum appellant, monas-
thas S. Christinæ Tarufij gubernaret. Quam curam
libenter ille obedientiæ Christianæ causa suscepit,
ac munus illud plurimos annos maxima cum sui
laude administravit, vita assidue in ieunij vigi-
lijs, diuinis precationibus, corporis afflictionibus
& manuum operibus sine villa omnino hominum
obrectatione, aut virginum ipsarum querela, ut-
ducta.

Quin etiam in eo officio iam effecitis corporis
viribus, ut qui annos circiter centum sexdecim
geret, expirauit, cum annus salutis ageretur 115.
tertio Idus Iunias, Cæterum cum & viuens & motu
tuus aliquot miraculis editis hominum in se occi-
los conuertisset, Albertus Episcopus Tarufinus
homo grauissimus faciendum sibi putauit, ver-
tam eius, certis adhibitis de more Ecclesiæ telis
bus, exploraret: atque constanci eorum testimoni-
o cognitum est, superiorem omnem longili-
tu

me illius vitæ consuetudinem morti sanctissimæ
obire, & multis signis illustratae, facilimè respon-
disse.

VITA S. ONVPHRII EREMITAE, EX
ea, que est à Paphnutio Anachoreta conscripta.

Quodam die incredibili desiderio interio-
rem solitudinem penetrandi a censu, inue-
ni in quadam spelunca impressum hominis
vestigium: quo viso magnâ in spem adductus sum
aliquem ibi sanctitate admirabile latitare. Cumq;
integro ibi die hominis egressum vel aduentu pre-
stolarer, ecce à longè inter bœbalarum gregem vi-
di quendam vestem nudum pilis autem toto corpore
tectum. Qui ut primum me conspexit, ratus spiri-
tu esse, constituit: ego verò eam opinionē illi adi-
mens ut me ad cellulâ suâ perduceret enixè rogaui.
Fecit hoc perquam libenter & me instante totius
vitæ suæ seriem in vasta illa eremo transactam nar-
avit, quam ad aliorum vtilitatem & profectum abs-
tronon erit explicare: Is itaq; non sine lachrymis &
cubo singulu dæmonis fraudem in quam miserè
impulsus fuerat pandebat. Cùm enim ex Thebaidis
cenobio maioris perfectionis studio in eam soli-
itudinem concessisset, quædam religiosæ vitæ fœ-
mina paulò post eò venit, cuius ille miser amore
inflammatus turpi se libidine contaminauit: &
mensis admodum sex in eo scelere permanxit. Po-
tèa verò singulari Dei Beneficio è tantis men-
tis tenebris eruptus commissum facinus agnoscere
acerbissimeque lamentari coepit: ac protinus ab
impurè se mulieris conspectu subducens in vastam
illam solitudinem & horridam sanè speluncā con-
fugit. Ibi verò cùm rerum omnium indigus digeret

Fremita in-
ter Bœbaloꝝ

12. Junij.

Egg 4 nihil.